

Purjehtija on perillä jo laituu

**Purjeveneilystä haaveileva ei tarvitse paksua lompakkoa, vaan vesillä liikku-
misen taitoja. Niitä saa alan kursseilta.**

Teksti **Paula Huhtala**

Kesäinen Suomenlah-
ti suorastaan kutsuu
veden ääreen. Kim-
meltävät laineet, lep-
peä tuuli ja ihoa lämmittävä au-
rinko saavat pääkaupunkiseu-
dun ihmiset ulos poteroistaan
ja nauttimaan loman parhais-
ta puolista. Vesille tekisi mie-
li, mutta uskaltaisiko sitä nos-
taa purjeet ja lähteä meren aal-
loille?

"Kyllä uskaltaa, jos ei tee
enempää kuin mihin omat tai-
dot riittävät. Lisäkoulutus-
ta kannattaa hankkia veneily-
alan kursseilta, jotka ovat suo-
sittuja", rohkaisee Kalajärvel-
lä asuva purjehduskouluttaja
Harri Sane veneilyharrastuk-
sen pariin.

Paksua lompakkoa ei välttä-
mättä tarvita. Purjeveeneen hin-
nat alkavat viidestä tonnista.

Aloittelijan on tärkeä muis-

taa muutama perusasia: Älä pu-
toa veneestä. Älä ole kenen-
kään tiellä. Älä törmää mihin-
kään. Tiedä sijaintisi joka hetki.

"Vaikka nykyään on edulli-
sia sähköisiä navigointilaitte-
ita, paperikarttaa on hyvä seura-
ta koko ajan. Elektroninen lai-
te voi lakata toimimasta ja sil-
loin ollaan pulassa, jos ei osa-
ta suunnistaa paperisen kartan
avulla."

Suomenlahden merivar-
tiosion tehtävistä leijonan-
osa on huviveneilijöiden aut-
tamista pulasta. Merivartios-
to nostaa esiin kaikissa olois-
ta toimivien välineiden merki-
tyksen. Se myös korostaa pe-
rinteisen merimiestaidon tär-
keyttä muun muassa paikan-
tamisessa.

Purjehdusta harrastava kau-
niaislainen **Seppo Ronkainen**
näyttää veneessään olevaa me-
rikarttaa, joka on ison muovi-
taskun sisällä suojassa pärskeil-

tä. Hän kertoo seuraavansa si-
tä koko ajan, vaikka käyttäkin
sähköistä navigointilaitetta.

ISTUMME RONKAISEN purjeve-
neessä Nuottaniemen venesa-
tamassa ja puhumme veneilystä
ja merielämästä. Tänään Es-
poon Pursiseuran satamassa on
hiljaista. Reilut 400 venettä kei-
nuvat aaltojen tahdissa vierivi-
eressä laituripiltsuissaan. Muu-
tama auto on parkkipaikalla.
Harmaat pilvet peittävät tai-
vaan, sataa vettä, tuulee ja lu-
vassa on ukkoskuuroja. Merelle
ei ole nyt lähtijöitä.

Säätietojen seuraaminen en-
nen vesille lähtöä on tärkeä osa
veneilyä. Matkaan ei tee mieli,
jos on edessä huono sää.

"Ukkosmyrsky voi nousta
nopeasti. Silloin yleensä laske-
taan heti purjeet, pannaan luu-
kut kiinni ja odotellaan sään
tyntymistä väylän sivussa.
Usein ehtii mennä satamaan,
ennen kuin ukkonen tulee pääl-
le", Sane sanoo.

Hän kertoo, että salama is-
kee harvoin purjeveneeseen,
vaikka sen masto onkin aavalla
merellä ainoa korkeampi kohta.

Kovallakin myrskyllä voi
purjehtia, jos veneessä on taita-
va miehistö, vakuuttavat mie-
het. Purjeiden kokoa on osatta-
va säätää oikein.

Miehet kiittelevät nykyisten
säätiedotusten paikkaansa pi-
tävyyttä. Vesillä liikkujalle pe-
rinteinen ilmapuntari on edel-
leen tärkeä kapistus. Sen aika ei
ole ohi, tosin sille on jo moder-
ni sovellus. Sane kaivaa esiin

"Usein purjehditaan myötä-
tuuleen. Se on lämmin suun-
ta eikä veneessä tuule lainkaan.
Jos tulee vastaan purjevene,
sen miehistöllä voi olla kylmä ja
paljon vaatetta päällään. Joku
tykkää sivumyötäisestä tai ha-
luaa luovia vastatuuleen. Pur-
jeveneellä pääsee mihin haluaa
tuulen suunnasta riippumatta",
vakuuttaa Harri Sane.

”

**Purjeveneellä pääsee mihin haluaa
tuulen suunnasta riippumatta.”**

HARRI SANE

puhelimensa ja näyttää, että il-
manpaine tiedot ovat nyt kän-
nykässään.

Purjehdusreissun suunnit-
telu aloitetaan edellisenä iltana
säätiedotuksen lisäksi reit-
tisuunnittelulla. Vaihtoehtoisia
reittejä suunnitellaan muutama
ja niin että suuntaa voi tarvit-
taessa vaihtaa. Liikutaan tuu-
len mukaan.

KAIKKI PAITSI purjehdus on tur-
haa, lauloi **Lasse Mårtensson**
Junnu Vainion sanoin. Onko
asia niin?

"Jollekin se on elämäntapa,
jollekin harrastus, jollekin työ",
mieltii Harri Sane, joka itse
aloitti veneilyn juniorina, moot-
toripyöräili sen jälkeen pari-
kymmentä vuotta ja palasi pur-
jeveneilyyn.

PAPERINEN MERIKARTTA. Vaikka tarjolla on nykyaikaisia sähköisiä navigointilaitteita, perinteisten välineiden käyttö on hyvä hallita.

rissa

"Purjehdus on perillä heti, kun lähtee laiturista. Autoilija ja moottoriveneilijä matkustavat yleensä pisteestä A pisteeseen B."

Seppo Ronkainen sen sijaan oli aiemmin moottoriveneilijä ja vaihtoi hevosvoimat tuuliin voimaan.

"Ennen laskin, montako euroa kuluu ennen kuin olen perillä määränpäässä. Polttoainetta kului paljon. Nyt ei tarvitse sellaisia mietteitä", Ronkainen huomauttaa.

Molemmat keuhuvat purjehdusilmoituksen hiljaisuutta ja sitä, että veneellä pääsee lähelle luonnon tapahtumia. Voi nähdä joutsenen nousevan lentoon muutaman metrin päästä tai hylkeen pulahtavan pinnan alle. Saariston vertaansa vailla olevissa maisemissa on ilo liikkua.

Ei ole yhtä ainoa tapaa harrastaa purjehdusta. Joku katoaa horisontin taakse koko kesäksi, joku veneilee vain kesäloman neljä viikkoa, joku taas tyhjentää mielensä viikonloppupurjehduksilla tai

työpäivän jälkeisillä muutamana tunnin iltareissuilla.

"Tämä harrastus elää perhetilanteen mukaan. Kun lapset ovat pieniä, lähdetään vesille koko perheen voimin, mutta isommat lapset eivät enää halua lähteä mukaan. Sitten ehkä vaihdetaan pienempään veneeseen tai myydään paatti ja hankitaan tilalle mökki", sanoo Harri Sane.

"Joskus minäkin olen käyttänyt aivan koko lomani veneilyyn. Matkaan lähdettiin töiden päätyttyä jo samana iltana ja palattiin kotiin viimeisen lomapäivän iltana. Viime vuosina olen purjehtinut yksin ja venekin on vaihtunut pienempään."

Seppo Ronkainen puolestaan suunnittelee yhteistä lomamatkaa 17-vuotiaan poikansa kanssa, joka vaihtoi jääkiekkoilun purjehdumiseen ja on niin innostunut harrastuksesta että osallistuu purjehduskilpailuihin.

"Meidän on tarkoitus lähteä yhdessä länttä kohti, vielä on auki, mihin asti", Ronkainen kertoo.

HARRI SANE (vas.) ja Seppo Ronkainen ovat innokkaita purjehdijoita. Ronkaisen veneessä ilmapuntari on aktiivisessa käytössä.

PAULA HUHTALA

VENELKUVAT SEppo RONKAINEN

